

Armoedebeleid in de gemeente Venlo

(Onderzoek ex artikel 213a Gemeentewet)

Photo by [Annie Spratt](#) on [Unsplash](#)

Gemeente Venlo
Team Concernstaf
Januari 2020

Inhoudsopgave

Inleiding.....	3
Wetten, lokaal beleid en instructies	4
Operationalisering	5
Casusanalyse.....	5
Doelbereik.....	7
Beantwoording deelvragen adhv het normenkader.....	9
Conclusie	10
Tot slot	10

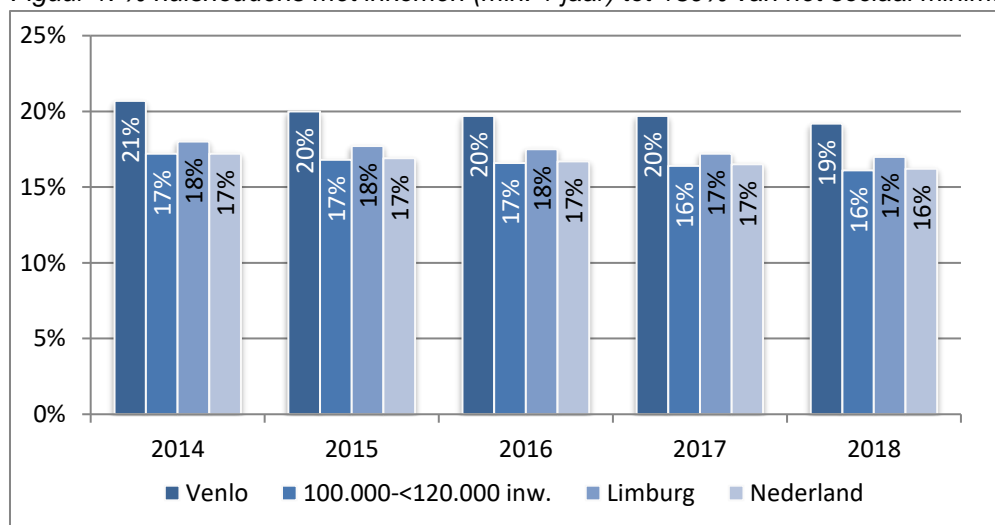
Inleiding

In het onderzoeksplan 2019 waren twee artikel 213a-onderzoeken opgenomen. Deze rapportage gaat over het onderzoek naar de uitvoering van het armoedebeleid in de gemeente Venlo. Artikel 213a is zelfonderzoek, zelfonderzoek van het college van B&W naar het eigen beleid en de uitvoering en is dus in essentie de vraag van het college aan zichzelf: “hoe doen we het?”

Het lokaal armoedebeleid in Venlo omvat o.a. schuldhulpverlening, het terugdringen van armoede en schulden en verschillende miniregelingen. De gemeente heeft als doel om financieel kwetsbare inwoners zo efficiënt (zowel voor de inwoner als voor de gemeente) en effectief mogelijk te ondersteunen. Schuldhulpverlening speelt een grote rol in de aanpak van armoede, maar dit onderdeel van het beleid maakt, omdat de rekenkamercommissie hier onderzoek naar zou gaan doen, geen onderdeel uit van dit 213a onderzoek. Met de rekenkamercommissie is hierover dan ook voorafgaand afstemming geweest.

Rekening houdend met het langetermijnperspectief is het noodzakelijk dat armoede en schulden worden teruggedrongen, om zowel participatie te stimuleren, als wel het ontstaan van gezondheidsproblemen tegen te gaan. Verder is de deelname van mensen aan het maatschappelijke leven ook belangrijk voor hun gesteldheid, zowel mentaal, fysiek als financieel. Daarom wordt deze deelname gestimuleerd door het beleid in de vorm van miniregelingen, met als voorbeeld de geld-terug-regeling.¹

Figuur 1. % huishoudens met inkomen (min. 1 jaar) tot 130% van het sociaal minimum².

De doelgroep van het armoedebeleid betreft de inwoners van de gemeente Venlo met een inkomen van 100% tot 130% van het wettelijk sociaal minimum (wsm). Binnen het beleid is er variatie van 100% wsm voor o.a. bewindvoering, 120% wsm voor o.a. de Geld Terug Regeling en de bijdrage aan de collectieve ziektekostenverzekering en 130% wsm voor de Jeugdfondsen Sport en Cultuur. Verder blijven inwoners die net uit de armoede en schulden zijn een risicogroep en speelt preventie een grote rol.

¹ De geld terug regeling is sinds 1 januari jl. vervangen door de Verordening maatschappelijke participatie minima gemeente Venlo 2020 (betaling via StadspasVenlo).

² CBS RIO (publicatie op Venlo in cijfers)

Het percentage huishoudens met een inkomen tot 110% van het wettelijk sociaal minimum ligt in Venlo hoger dan in Limburg en in Nederland, zo blijkt uit de minimascan van Stimulansz (2019)³. Er was echter de afgelopen jaren een lichte stijging te zien in ditzelfde percentage, zowel lokaal als nationaal.

Onderzoeksvraag

De te beantwoorden onderzoeksvraag luidt:

“Is het armoedebeleid van de gemeente Venlo doeltreffend en is dit beleid doelmatig georganiseerd?”

Afgeleide deelvragen uit het normenkader zijn:

- Is er een door de gemeenteraad vastgesteld beleid dat voldoet aan wet- en regelgeving?
- Is er in het vastgestelde beleid sprake van heldere en toetsbare doelstellingen, en hebben deze relatie met de geformuleerde activiteiten en te behalen resultaten?
- Is het beleid vertaald naar de uitvoering en zijn de verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden duidelijk en vastgelegd?
- Is er sprake van informatie over de omvang van de doelgroep en het bereik per specifieke regeling?
- Vindt er periodieke meting, evaluatie, duiding en bijsturing op basis daarvan plaats en zijn de resultaten conform de doelstellingen?
- Is er bij de uitvoering sprake van een ‘redelijke verhouding’ tussen de inzet van middelen en de resultaten?

Aanpak

In de periode van september t/m november 2019 is er een aantal gegevens verzameld over het armoedebeleid, de achtergrond van het beleid en het actuele probleem en enkele verordeningen en beleidsregels betreffende verschillende minimaregelingen en uitkeringen. Vervolgens is er een dertigtal casussen geselecteerd en geanalyseerd om te zien hoe de verordeningen zijn vertaald naar de uitvoering. Hierbij is gekeken naar de aanvraag van de betreffende minimaregeling, de toetsing van voorwaarden bij de betreffende casus en uiteindelijk de eventuele verstrekking van de uitkering.

Wetten, lokaal beleid en instructies

Het armoedebeleid is in overeenstemming met de voor het beleid relevante wetgeving. Artikel 8 van de Participatiewet is daarbij essentieel voor het creëren van verordeningen. Dit artikel heeft betrekking op het verlagen van de bijstand, verlenen van de individuele inkomenstoelage en de studietoelage. Verder is artikel 6 van de Participatiewet belangrijk voor de arbeidsinschakeling en dus de verordening en beleidsregels loonkostensubsidie. Artikel 35 van de Participatiewet is belangrijk voor de verstrekking van de bijzondere bijstand en vormt hiermee richtlijn voor de uitvoering van het beleid.

³ Stimulansz (2019), Minimascan

De integrale aanpak 2019 - 2022 van het armoedebelief heeft een aantal speerpunten, waaronder het verder ontwikkelen van de minimaregelingen. De speerpunten zijn door het college in het uitvoeringsplan vertaald in actiepunten, waarbij is aangegeven in welk jaar wordt gestart. Een voorbeeld hiervan is het terugdringen van de uitvoeringskosten van de geld-terug-regeling. Deze regeling is per 1 januari 2020 vervallen en vervangen door de Verordening participatie minima. Om uitvoering te geven aan de verordening wordt een tegemoet op de StadspasVenlo gezet. Dit zorgt voor een vermindering van administratie- en uitvoeringskosten.

Operationalisering

Omdat het armoedebelief uit verschillende onderdelen bestaat, is er een selectie gemaakt voor dit onderzoek. De schuldhulpverlening wordt volledig buiten beschouwing gelaten en er wordt gefocust op de bijzondere bijstand, individuele inkomenstoelag en Geld-terug-regeling. Voor alle drie de onderdelen is gekeken naar de vastgestelde werkinstructies die essentieel zijn voor de uitvoering van deze onderdelen.

Voor de bijzondere bijstand is gekeken naar artikel 35 van de Participatiewet. Voor de uitvoering in Venlo is geen verordening of beleidsregel beschikbaar. Wel is gekeken naar de richtlijnen van het Samenwerkingsverband Venlo-Venray, waarin de Participatiewet is geoperationaliseerd naar de situatie in Venlo/Venray. Dit document heeft o.a. betrekking tot de bijzondere bijstand en de richtlijnen van uitvoering van de bijzondere bijstand in verschillende situaties. De voorwaarden waar cliënten aan moeten voldoen worden uitgebreid beschreven, van aanvraag tot uitbetaling. Zoals beschreven in de casusanalyse wordt vooral gekeken naar bijzondere bijstand door bewindvoering en rechtsbijstand⁴.

Voor de Individuele Inkomenstoelag is gekeken naar zowel de 'Verordening individuele inkomenstoelag Participatiewet gemeente Venlo 2015' als naar de 'Beleidsregels individuele inkomenstoelag gemeente Venlo 2018'. De verordening stelt dat "de bedragen jaarlijks worden geïndexeerd overeenkomstig de ontwikkelingen van de consumentenprijsindex volgens het Centraal Bureau voor de Statistiek"⁵. In de beleidsregels is een jaarlijkse beoordeling voorzien van het inkomen en de thuissituatie van de cliënt. Deze beoordeling is bij elke geselecteerde casus terug te vinden.

Voor de uitvoering van de Geld Terug Regeling is gekeken naar de 'Verordening Geld Terug Regeling gemeente Venlo 2018' en de 'Beleidsregel Geld Terug Regeling gemeente Venlo 2018'. De verordening stelt de mensen met een laag inkomen in de gelegenheid te participeren in de samenleving. De beleidsregel geeft de lijst weer waarin concreet de kosten van maatschappelijke participatie die in aanmerking komen voor een vergoeding weer worden gegeven, waaronder o.a. internetkosten. Verder is er gebruik gemaakt van de 'Verordening maatschappelijke participatie minima gemeente Venlo 2020'.

Casusanalyse

Om de uitvoering van het beleid en de resultaten zo goed mogelijk in beeld te brengen, zijn er aselect 30 casussen geselecteerd, verdeeld in drie groepen van tien casussen, met elk

⁴ "Alle gepubliceerde richtlijnen van Samenwerkingsverband Venlo-Venray", pp. 39, 49 en 52.

⁵ "Verordening individuele inkomenstoelag Participatiewet gemeente Venlo 2015", 2015, p. 3

zijn betreffende regeling. De drie regelingen zijn de verstrekking van bijzondere bijstand, de individuele inkomenstoelage en de geld-terug-regeling. De casussen zijn stuk voor stuk geanalyseerd en vergeleken met de uitvoering en richtlijnen beschreven in de Participatiewet en het armoedebeleid. Hiermee is er ook deels antwoord te geven op deelvraag 4: *is er sprake van informatie over de omvang van de doelgroep en het bereik per specifieke regeling?*

Bijzondere Bijstand

Er zijn tien aanvragen bijzondere bijstand aselect geselecteerd. Bij 6/10 van de casussen zijn de kosten van de bewindvoering van de cliënt de reden voor aanvraag van bijzondere bijstand. Zodra de cliënt financieel op eigen benen kan staan, zal de bewindvoerder de beëindiging van bewindvoering aanvragen en hiermee zal ook de bijstand stopgezet worden. In een enkel geval wordt de bijzondere bijstand in de kosten van de bewindvoering niet toegekend, als gevolg van een te hoge draagkracht. Bij 4/10 van de casussen is rechtsbijstand de reden voor aanvraag van bijzondere bijstand. Er wordt bij elke casus bewijs geleverd van zowel bewindvoering als kosten voor advocaat etc. Volgens de richtlijnen van de Participatiewet wordt er geen bijzondere bijstand verstrekt voor kosten die meer dan twee maanden voorafgaand aan de melding zijn gemaakt. Dit is bij geen casus het geval.

Verder wordt er bij elke cliënt de draagkracht berekend om te berekenen op welk bedrag de cliënt recht heeft. In de gevallen dat de bijzondere bijstand langer dan één jaar wordt uitgekeerd, wordt ook in alle gevallen de draagkracht jaarlijks opnieuw berekend en de bijstand eventueel aangepast. Hierbij wordt rekening gehouden met het draagkrachtpercentage van 100% bij zowel bewindvoerderskosten als rechtsbijstand. De draagkrachtperiode is in 2/10 van de casussen voor een aantal jaren vastgesteld i.v.m. een verwachting dat het inkomen niet zal wijzigen. Alle kosten van cliënten voor bijzondere bijstand overschrijden het drempelbedrag van €130,00, waardoor ze recht hebben op bijstand. Bij alle tien casussen worden de aanvragen voor bijzondere bijstand juist behandeld en worden zowel de richtlijnen van de Participatiewet als de richtlijnen, draagkrachtregels en drempelbedrag bijzondere bijstand toegepast.

Individuele Inkomenstoelage

Er zijn aselect tien casussen geselecteerd die betrekking hebben op de aanvraag voor een individuele inkomenstoelage. Bij de individuele inkomenstoelage gaat het over vaste bedragen die toegekend worden op basis van de leefsituatie van cliënten. De cliënten doen een aanvraag voor inkomenstoelage. Daarbij dienen ze te voldoen aan bepaalde voorwaarden. Een belangrijke voorwaarde is de afwezigheid van een verbetering van het inkomen binnen een jaar. Dit behoort door het college te worden onderzocht. 6/10 aanvragen waren van een alleenstaande, 3/10 van een alleenstaande ouder en 1/10 van gehuwden. De juiste bedragen, passend bij de leefsituatie, zijn toegekend. Er bestaat slechts éénmaal per 12 maanden recht op individuele inkomenstoelage. Daartoe werd bij elke casus een peildatum vastgesteld waarop de cliënten voldoen aan alle voorwaarden. Alle cliënten voldoen aan de voorwaarden en slechts een enkel geval was te vroeg met de aanvraag, waarna deze werd afgewezen en enkele maanden later een nieuwe aanvraag werd goedgekeurd.

Minimaregelingen

Er zijn tien casussen geselecteerd die gebruik maken van minimaregelingen, met in het bijzonder de geld-terug-regeling. Bij deze regeling mag een cliënt een bedrag van maximaal €100 per persoon voor participatie terugvragen bij de gemeente, mits de cliënt een inkomen heeft dat lager is dan 120% van het wettelijk sociaal minimum. Bij elke casus zijn de vereiste bewijsstukken te vinden waar de cliënten een vergoeding voor willen hebben. De vergoeding wordt in bijna alle gevallen volledig uitgekeerd, omdat de uitgaven van cliënten voor participatie groter zijn dan €100. Bij slechts één enkele casus heeft de cliënt niet het maximale bedrag van €400 (4 personen x €100) teruggevraagd. Verder valt op dat de meeste cliënten een bedrag terugvragen voor het gebruik van internet/tv. Hiervoor geldt een uitkering van maximaal €25/maand, dus om het volledige bedrag van €100 terug te krijgen, vragen de cliënten een uitkering voor vier maanden internet/tv. De kosten voor internet kunnen maar één keer per huishouden vergoed worden, i.p.v. per gezinslid.

Zoals eerder vermeld, is de Geld-terug-regeling per 1 januari 2020 komen te vervallen. Deze regeling is vervangen door de Verordening maatschappelijke participatie minima gemeente Venlo 2020. Ze krijgen een tegoed dat op de StadspasVenlo wordt gezet. Met de nieuwe regeling worden de uitvoeringskosten aanzienlijk verminderd en hoeven de cliënten geen geld meer voor te schieten voordat ze het bedrag terugkrijgen, maar kunnen ze direct met de pas hun tegoed besteden. De pas blijft jaren geldig en kan ieder jaar na aanvraag opnieuw worden opgeladen door de partij Loyalty Connect, die verantwoordelijk wordt voor de uitvoering en het onderhoud van de regeling. De pas blijft geldig echter het saldo zal op 31 december op €0,00 worden gezet. Voor het nieuwe jaar kan een nieuwe aanvraag worden ingediend. Bij toekenning wordt er een nieuw bedrag op dezelfde pas gezet.

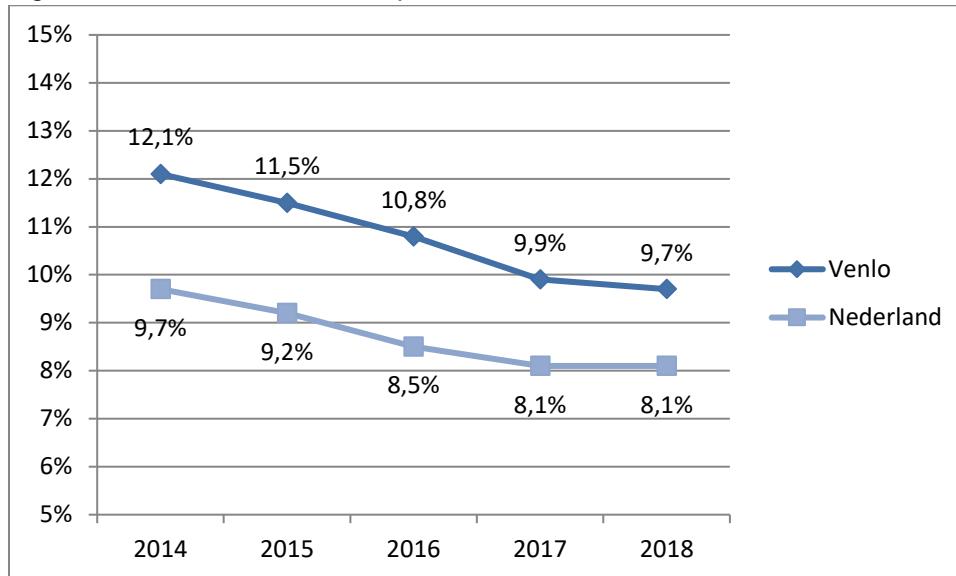
Een grote verandering voor de cliënten die gebruik maken van de geld-terug-regeling is dat de kosten voor internet/tv niet meer vergoed worden op grond van de Verordening maatschappelijke participatie minima gemeente Venlo 2020. Alhoewel de casussen vertellen dat een groot deel van de gebruikers van de huidige regeling een vergoeding vragen voor een internetabonnement, zal dit in de toekomst niet meer mogelijk zijn. De reden hiervoor is dat deze zaken bij de introductie nog bijzonder waren, maar inmiddels gerekend kunnen worden tot de 'normale' huishoudensuitgaven. De gemeente Venlo draagt immers financieel ook niet bij aan voedsel, huur, energie of kleding.

Doelbereik

Om naast de rechtmatigheid ook de doeltreffendheid te kunnen bepalen is het van belang om vast te stellen in hoeverre de organisatie er in slaagt om de doelgroep (-en) van het armoedebeleid ook daadwerkelijk te bereiken. Om hiervan een indruk te krijgen hebben we ervoor gekozen, om het aantal huishoudens in Venlo dat valt binnen de inkomensgrenzen die worden gehanteerd in het lokaal beleid, af te zetten tegen het feitelijk gebruik.

Twee regelingen hebben we hiervoor bekeken, de geld-terug-regeling (waarvoor een inkomensgrens wordt gehanteerd van 120%) en de jeugdfondsen (waarvoor een inkomensgrens wordt gehanteerd van 130%).

Figuur 2. % kinderen met risico op armoede Venlo en Nederland.⁶

In 2018 groeide 9,7% van de kinderen in Venlo op in de inkomensgroep 'lage-inkomensgrens'.⁷ Risico op armoede wordt door het CBS gedefinieerd als de 'lage inkomensgrens' en is daarmee niet één op één te vertalen naar de door de in Venlo gehanteerde inkomensgrens voor de toegang tot de jeugdfondsen. Deze is namelijk 130%.

Toch laat dit cijfer zich redelijk benaderen indien we ervan uit mogen gaan dat het aantal jongeren gelijkmatig is verdeeld over de leeftijdsjaren. In 2018 waren er in Venlo, in huishoudens met een inkomen tot 130% wettelijk sociaal minimum, 2.728 jongeren tot 18 jaar.⁸ Gecorrigeerd voor 18-jarigen en voor de leeftijdscategorie 0 t/m 3-jarigen zou dat betekenen dat er in Venlo in 2018 2.273 jongeren gebruik zouden kunnen maken van deze ondersteuning uit de jeugdfondsen.⁹ Het feitelijk gebruik is echter 868 kinderen (uit 710 gezinnen).¹⁰ Dat wil zeggen dat 38% van de doelgroep gebruik maakt van deze mogelijkheid.

Indien we rekening houden met de inkomensgrens voor de geld-terug-regeling (120% van het wettelijk sociaal minimum) zou dit betekenen dat 15,9% van de Venlose huishoudens hiervoor in aanmerking zou komen. Dat zijn 7.583 huishoudens.¹¹ Het feitelijk gebruik van deze regeling beperkte zich in 2018 echter tot 2.140, i.c. 28,2%. Dit is overigens iets hoger dan de in het vigerende armoedebeleid gerapporteerde bereik over 2017 (25%).¹²

⁶ Percentage kinderen tot in een huishouden met laag of langdurig laag inkomen. (CBS statline 2014-2018).

⁷ CBS, Risico op armoede, december 2019, jongeren binnen inkomensgroep lage-inkomensgrens

⁸ Stimulanz, Venlo 2018.

⁹ Berekening $2.728 / 18 \text{ jaren} = 151,5$ jongeren per leeftijdsjaar. Vermenigvuldigd met 15 leeftijdsjaar levert dit 2.273 jongeren op.

¹⁰ In 2018 maakten 612 kinderen (uit 473 gezinnen) gebruik van een bijdrage voor sport, 256 kinderen (uit 237 gezinnen) maakten gebruik van een bijdrage voor cultuur.

¹¹ 15,9% van 47.689 huishoudens (CBS, 2018)

¹² Beleidsnota integrale aanpak Actief uit armoede en schulden 2019-2022, december 2018

Beantwoording deelvragen adhv het normenkader

- *Is er een door de gemeenteraad vastgesteld beleid dat voldoet aan wet- en regelgeving?*

Ja, er is een door de gemeente vastgesteld beleid dat voldoet aan wet- en regelgeving. Vooral Artikelen 6, 8 en 35 Participatiewet zijn belangrijk geweest voor het opstellen van het armoedebeleid en de regelgeving omtrent de bijzondere bijstand, individuele inkomenstoeslag en minimaregelingen.

- *Is er in het vastgestelde beleid sprake van heldere en toetsbare doelstellingen, en hebben deze relatie met de geformuleerde activiteiten en te behalen resultaten?*

In het vastgestelde beleid is sprake van heldere doelstellingen en deze hebben relatie met de geformuleerde activiteiten en de te behalen resultaten. De overkoepelende doelstelling is het terugdringen van armoede en schulden en dit moet worden gerealiseerd door o.a. de regelingen die (arbeids)participatie van inwoners vergroten en door het bieden van ondersteuning. De geanalyseerde regelingen zijn hier een goed voorbeeld van. Er is echter niet bepaald bij welk bereik of bij welk meetbare (andere) uitkomst er sprake is van een succesvolle aanpak.

- *Is het beleid vertaald naar de uitvoering en zijn de verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden duidelijk en vastgelegd?*

Ja, het beleid is vertaald naar de uitvoering en de verantwoordelijkheden, taken en bevoegdheden zijn duidelijk en vastgelegd. De verordeningen, beleidsregels en richtlijnen bevatten de bevoegdheden en taken van de betrokken ambtenaren. In de uitvoering is ook geen afwijking gevonden.

- *Is er sprake van informatie over de omvang van de doelgroep en het bereik per specifieke regeling?*

Ja, zoals eerder vermeld is de omvang van de bereikte doelgroep bekend. Elke cliënt die gebruik maakt van een van de regelingen uit het armoedebeleid staat in het systeem. Ook laat zich het potentieel bereik aan de hand van de inkomens- en leeftijdsgrenzen relatief eenvoudig berekenen (of aan de hand van het beleid rekenkundig benaderen).

- *Vindt er periodieke meting, evaluatie, duiding en bijsturing op basis daarvan plaats en zijn de resultaten conform de doelstellingen?*

Er vindt periodieke meting, evaluatie, duiding en bijsturing plaats, en de resultaten zijn conform de doelstellingen. De peildatum wordt per cliënt genoteerd en op basis hiervan wordt het recht jaarlijks beoordeeld. Voor de bijzondere bijstand geldt een jaarlijks onderzoek naar de draagkracht van de cliënt, dat ook in het systeem wordt bijgehouden. Op basis hiervan wordt de hoogte van de bijstand bepaald en eventueel veranderd.

- *Is er bij de uitvoering sprake van een 'redelijke verhouding' tussen de inzet van middelen en de resultaten?*

Bij de uitvoering is sprake van een 'redelijke verhouding' tussen de inzet van middelen en de resultaten. De geld-terug-regeling stimuleert de deelname van mensen aan maatschappelijke activiteiten. Deze uitvoering van deze regeling vergt op het moment nog een behoorlijke inzet van middelen (waaronder administratie), maar wordt binnenkort vervangen door de Verordening maatschappelijke participatie minima gemeente Venlo 2020. De verwachting is dat met de invoering van deze verordening de administratieve last zal afnemen.

Conclusie

Doeltreffendheid

Omdat er in het huidige armoedebeleid door het bestuur geen specifieke, meetbare doelstelling is opgenomen is in formele zin niet te bepalen of het beleid doeltreffend is.

Afgezien hiervan is heel lastig om hier in vergelijkende zin een uitspraak over doen omdat het armoedebeleid, zowel wat betreft aanbod als inkomensgrenzen, tussen gemeenten afzonderlijk sterk verschilt. Om dat te illustreren: de gemeente Leeuwarden hanteert bijvoorbeeld inkomensgrenzen die variëren tussen 100% en 125% van het wettelijk sociaal minimum afhankelijk van de specifieke regeling, waarbij het bereik varieert van 29% tot 59%¹³. In Almelo varieert het bereik tussen 25% en 79% van de regelingen¹⁴, waarbij de inkomensgrenzen variëren van 100% tot 115%. In Veenendaal variëren de inkomensgrenzen tussen 100% en 120% en ligt het bereik voor de geld-terug-regeling op 80%¹⁵. Geen van deze gemeenten heeft een zelfde aanbod, zowel wat betreft samenstelling als inkomensgrenzen.

In zijn algemeenheid merken wij op dat er in Venlo een stevige onderbenutting lijkt te bestaan van de mogelijkheden die huishoudens hebben om te voorzien in financiële ondersteuning op basis van het armoedebeleid. Verder lijkt het aanbod in Venlo redelijk ruim, gegeven de in het beleid opgenomen inkomensgrenzen. Dat wil zeggen dat relatief meer inwoners in onze gemeente met succes een beroep kunnen doen op ons aanbod.

Uit het onderzoek is gebleken dat de uitvoering van zowel de bijzondere bijstand, individuele inkomenstoelage en de Geld Terug Regeling goed wordt uitgevoerd. De dertig casussen, uit de aselect getrokken steekproef, die zijn geanalyseerd worden afgehandeld zoals in de beleidsregels en verordeningen wordt beschreven. Er wordt door de cliënt een aanvraag gedaan en onderbouwd met bewijsstukken. Vervolgens wordt door een medewerker van de gemeente onderzocht of de cliënt voldoet aan de voorwaarden en dus recht heeft op de gevraagde uitkering. Zowel de aanvragen, bewijsstukken als beschikkingen kunnen in het systeem gevonden worden.

Wij hebben in ons onderzoek geen enkele afwijking gevonden en daarmee vastgesteld dat de uitvoering conform de daarvoor (in uitvoeringsregels en werkinstructies) opgenomen norm verloopt. De gemeente Venlo heeft beleidsmatig zijn inspanningen met beleid en verordeningen afgedekt en geoperationaliseerd met heldere en uitvoerbare werkinstructies.

Tot slot

Wij adviseren u om de bevindingen uit dit onderzoek te betrekken bij de voorgenomen actualisatie van het armoedebeleid. Bijzonder punt van aandacht is daarbij de bepaling van een meetbare doelstelling en het feitelijk bereik onder de huishoudens die van deze regeling gebruik kunnen maken.

¹³ Gemeente Leeuwarden, Armoedemonitor 2017.

¹⁴ Gemeente Almelo, Evaluatie minimaregelingen 2016

¹⁵ Gemeente Veenendaal, Evaluatie minimebeleid en kindpakket, 2019

Bijlage: beoordeelde casussen geanonimiseerd

432	Aanvraag bewindkosten 11-03-2015	€111,42 toegekend vanaf 01-01-2015, jaarlijks verlengd			
615	Aanvraag bewindkosten 23-04-2015	€144,20 toegekend vanaf 01-05-2015, jaarlijks verlengd			
760	Aanvraag bewindkosten 13-01-2015	€111,42 toegekend vanaf 01-01-2015, jaarlijks verlengd			
940	Aanvraag bewindkosten 24-05-2019	€147,62 toegekend vanaf 01-05-2019			
1096	Aanvraag kosten advocaat 06-05-2019	€145,00 toegekend, bewijsstuk aanwezig			
1272	Aanvraag rechtsbijstand 22-11-2018	€143,00 toegekend, bewijsstuk aanwezig			
1441	Aanvraag bewindkosten 16-09-2019	€94,33 toegekend vanaf 19-06-2019, jaarlijks verlengd			
2093	Aanvraag bewindkosten 15-02-2018	€18,10 toegekend vanaf 01-01-2018, bewijsstuk aanwezig			
2350	Aanvraag bewindkosten 31-01-2019	Afwijzing bijz. bijstand o.b.v. te hoge draagkracht, 21-02-2019			
2723	Aanvraag rechtsbijstand 11-10-2019	€145,00 toegekend, bewijsstuk aanwezig			
1476	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 06-04-2016	€525,00 toegekend voor alleenstaande ouder, 29-04-2019			
2905	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 8-03-2019	€410,00 toegekend voor alleenstaande, 10-04-2019			
11594	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 13-08-2019	€525,00 toegekend voor alleenstaande ouder, 10-09-2019			
26361	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 28-05-2019	€410,00 toegekend voor alleenstaande, 11-06-2019			
107654	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 17-01-2019	€585,00 toegekend voor gehuwden, 11-02-2019			
112425	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 23-04-2019	€410,00 toegekend voor alleenstaande 13-05-2019			
117579	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 16-05-2019	€410,00 toegekend voor alleenstaande 12-06-2019			
124242	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 28-12-2018	€525,00 toegekend voor alleenstaande ouder, peildatum gewijzigd naar 04-01-2019			
136075	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 03-06-2019	€410,00 toegekend voor alleenstaande 11-07-2019			
149845	Aanvraag ind. Inkomenstoelage 15-03-2019	€410,00 toegekend voor alleenstaande 10-04-2019			
2460	Aanvraag gedaan, volledige €334,50 toegekend				
10934	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
32594	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
113402	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
120828	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
133966	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
148774	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
25758	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
107336	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
112842	Aanvraag overschrijdt de maximale €100,00 per gezinslid, max €100 toegekend				
Alle aanvragen binnen de termijn behandeld					